

سخن سردبیر

دوره ۱۵، شماره ۱، بهار ۱۴۰۵

تمرکز فصلنامه مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران معطوف به انتشار دستاوردهای نظری - تحلیلی، تاریخی و تجربی در باب موضوعات و مسائل جامعه ایران می‌باشد. پر پیدا است که مسائل و موضوعات اجتماعی جامعه ایران عرصه‌ای فراخ، پرتعییر و با سوبه‌های گوناگون است. تلاش می‌شود در هر شماره فصلنامه بنا به امکان و فضایی که وجود دارد؛ بخش ناچیزی از تلاش‌های علمی و پژوهشی عالمان اجتماعی، پس از انجام فرایندهای لازم، منتهی به انتشار شود و در اختیار دوستداران علم و پژوهش قرار داده شود. در شماره پیش روی حاصل تعدادی از پژوهش‌ها که هر یک ابعادی از موضوعات و مسائل کمترکاوش شده را آشکار و بازنمایی کرده‌اند و چشم‌اندازهای تازه‌ای برای فهم جامعه ایران فراهم ساخته‌اند، در معرض دید و نظر اصحاب خرد و نظر قرار داده شده است. اهتمام در باب فراهم ساختن پیوند مناسب بین کنکاش‌های مفهومی و نظری با داده‌ها و شواهد میدانی واقعیتی است که دور از نظر و کار پژوهشگران و نویسندگان مقاله‌های این شماره از فصلنامه نبوده است. دغدغه‌هایی چون توجه به وضعیت و موقعیت علم اجتماعی در سپهر اندیشه ایرانی و تقویت این شاخه علمی با بهره‌گیری از روش‌های چندگانه و استفاده از رویکرد بینارشته‌ای در مقاله‌های «اشاراتی دیگر به علوم اجتماعی در ایران» و «تحلیل زندگی‌نامه در علوم اجتماعی» مورد کاوش قرار گرفته است. بروز و ظهور خرده‌فرهنگ‌های جدید و تجارب زیسته تازه در پرتو سهم و نقش فناوری‌های جدید و حضور بیشتر در فضاهای مجازی که همراه با قوت گرفتن میدان‌های معنایی نوین بوده است در مقاله‌های «هم‌نوایی مذهبی در مطالعه خرده‌فرهنگ لات‌ها»، «مردانگی‌گزینی در مراکز زیبایی»، «نظارت والدین بر مصرف رسانه‌ای کودکان»، «تمایل به مهاجرت مجازی» و «حجاب به مثابه میدان منازعه معنایی» مورد بازکاوی و تحلیل قرار گرفته است. دو مقاله «خصوصی‌سازی به مثابه رژیم حقیقت» و «اجتماع محلی مطلوب روستایی» بازتابی از بحران‌ها، سیاست‌ها و مقاومت‌های اجتماعی - اقتصادی هستند که خوانش و تحلیل تازه‌ای را در نقد سیاست‌های مرسوم توسعه فراهم می‌کنند.

لازم می‌دانم نهایت سپاس از نویسندگان گرامی را داشته باشم که نوشته‌های عالمانه خود را که حاصل تلاش‌های سخت و دشوارشان است، در اختیار این فصلنامه قرار داده‌اند. از داوران فرهیخته که با دقت و سخت‌گیری سازنده خود کیفیت علمی مقالات را ارتقاء می‌دهند و نیز از اعضای هیئت تحریریه کمال قدردانی را دارم. همچنین از تلاش‌های مؤثر سرکار خانم دکتر پروین علی‌پور که با صرف وقت بسیار امور مجله را مدیریت می‌کنند، تشکر می‌کنم.

ارتقای کیفیت مقالات، توسعه گفت‌وگوی علمی در سطح ملی و بین‌المللی و حمایت از پژوهش‌های مسئله‌محور مرتبط با جامعه ایرانی از اصول و اهداف فصلنامه می‌باشد. بی‌گمان در این مسیر رعایت اصول اخلاق پژوهش، امانت‌داری علمی، شفافیت، دقت در ارائه داده‌ها، رعایت اصول ارجاع‌دهی، احترام به حقوق مشارکت‌کنندگان و پرهیز از ساده‌سازی یا برجسته‌سازی‌های غیر علمی از مواردی هستند که فصلنامه بر آنها ابرام دارد. امید است مطالب این شماره بتواند گامی سازنده و اثرگذار در تداوم گفت‌وگوی اجتماعی و علمی در ایران باشد.

غلامرضا غفاری

سردبیر فصلنامه

بهار ۱۴۰۵